

تشدید سرکوب در آستانه سال روز جهانی حقوق بشر

رژیم جمهوری اسلامی در تمامی عرصه های زندگی فردی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی پرونده سنگین و سیاهی دارد. بنیان این حکومت بر خون ریزی و سرکوب بنا نهاده شده است. از همان روزهای آغازین اش، به دستاوردهای قیام آزادی خواهانه مردم حمله کرد، خوزستان و کردستان و ترکمن صحرا را بخون کشید. در تداوم جنایات خود، ده ها هزار تن از آزادی خواهان و انقلابیون را در دهه شصت دستگیر، شکنجه و در زندان به قتل رساند. همزمان دستگاه کشتار خود را به خارج از مرزهای ایران گسترش داد و بیش از دویست تن از مخالفان تبعیدی را به قتل رساند. یازده سال پیش شماری از روشنفکران، نویسندگان و روزنامه نگاران را ربود و به طرز فجیعی به قتل رساند.

با افزایش نارضایتی در میان مردم، سرکوب و کشتار را به تمامی عرصه های اجتماعی گسترش داد و جنبش های اجتماعی را یکی پس از دیگر مورد یورش قرار داد، فعالان کارگری، دانشجویی، زنان و معلمان را دستگیر، شکنجه و زندانی کرد. تبه کاران حاکم سرکوب های اجتماعی را به آنجا کشاندند که وکلا و حقوقدانان را هم به اتهام دفاع از موکلان خود زندانی و پروانه وکالت آن ها را لغو کردند. در عرصه مطبوعات، روزنامه ها و نشریات خودی را هم تحمل نمی کنند. روزی نیست روزنامه ای تعطیل نشود و دست اندرکاران آن محاکمه و بیکار نشوند. سانسور در ابعاد وسیعی تشدید شده است. صدها سایت اینترنتی مسدود و نویسندگان آن ها دستگیر شده و تحت تعقیب قرار گرفتند.

با تشدید نارضایتی و اعتراضات عمومی، مزدوران و اوباش بسیجی و لباس شخصی را در کنار سایر نیروهای سرکوب به خیابان ها گسیل کردند، به صف میلیونی مردم حمله کردند، وحشیانه به جان مردم افتادند، به آنان شلیک کردند، بیش از چهار هزار نفر را دستگیر، شکنجه و مورد تجاوز قرار دادند، در زیر شکنجه به قتل رساندند و دختران جوان را بعد از تجاوز سوزاندند.

امسال در آستانه سالروز جهانی حقوق بشر، در شانزده آذر روز دانشجو، به صف اعتراضی دانشجویان و مردم معترض حمله کرده، آن ها را وحشیانه مورد ضرب و شتم قرار داده و بیش از دویست نفر را فقط در تهران دستگیر کردند.

حکومتی با این کارنامه سیاه نمی تواند مدتی طولانی دوام بیاورد. کار تبه کاران دین سالار و سرمایه سالار حاکم بر ایران از نقض حقوق بشر و یا تلاش برای بهبود وضع حقوق بشر در چارچوب حکومت آن ها گذشته است. آنقدر جنایت کرده اند که هرگز از وجود پلیدن شان زده نخواهد شد مگر با سرنگون کردن شان. توده مردم ایران به این مساله آگاه است. از این رو خود پرچم مبارزه را با تمام خون هائی که رژیم جمهوری اسلامی به زمین ریخته و می ریزد، برای تغییر وضعیت غیرانسانی کنونی به دست گرفته است.

کانون زندانیان سیاسی ایران (در تبعید)

هفده آذر ۱۳۸۸ برابر با ۸ دسامبر ۲۰۰۹